

merettens Fremgang Verden over i de 5 Aar Alliancen har bestaaet.

»Jeg forlanger ikke, at man skal tillægge Alliancen megen Ære i de Sejre, vi har naaet i de fem forløbne Aar. Alliancen har kun været en af de mange Veje, der fører til det Rom, der for os hedder »Kvindens Frigørelse Verden over«. Alliancen har givet Styrke til de Svage, Mod til de tilbageholdne, dens internationale Sammensætning har været en Slags Inspiration i Arbejdet i hver enkelt Land.

Der er her sat Kræfter i Bevægelse, som ingen menneskelig Kraft formaar at standse. Lige saa sikkert, som Solen staar op om Morgen, lige saa sikkert vil denne Frigørelse komme til hvert enkelt Land.

I Rusland — indrømmer jeg — synes der at have været Tilbagegang i disse 5 Aar, men ellers er Beretningerne fra alle andre Lande præget af Glæde og Haab.

Vor største Sejr har været i Australien. Men da Norge ikke blot har givet Kvinderne der Stemmeretten, men ogsaa til vore Kongresser sender sin specielle Repræsentant og i Betragtning af de Fremskridt, der er sket i Sverige, Island og Danmark, saa forekommer det mig, at vi maa give *Æresprisen til Skandinavien!*«

Da Aftenmøderne særlig var anlagt som Propaganda-Møder, var Resten af Talerne alle Repræsentanter fra Lande, hvor Kvinder har Stemmeretten, nemlig Fru Qvam, Norge (Regeringens Udsending), Frk. Furuholm, Finland, Mrs. May, New Zealand, og Hr. Armitage Rigley fra Øen »Man«, hvor Kvinder har haft Stemmeret siden 1881.

Tirsdag den 27.

Dagsordenen for Formiddagen saa nok saa tør ud, og den (og det daarlige Vejr) var maaske Skyld i, at en Del Delegerede ikke var paa Pletten i Tide. En Delegeret fra et »frigjort« Land savnedes især og dette gav Mrs. C.-Catt Lejlighed til fra Platformen at sige: »at for Kvinder, der har Stemmeret, er det ikke saa vigtigt at være tidlig paa Færde«.

Miss Kramers fra Holland, Redaktør af det internationale »Jus Suffragii« aflagde Beretning om sit Blad. Det læses nu i 25 forskellige Lande. Dr. Anna Shaw, hvis korte og rammende smaa Indlæg i Diskussionen altid vækker Interesse, foreslog,

at Bladet herefter burde lægges frem i alle offentlige Bibliotheker i de Lande, hvor Alliancen var repræsenteret. Hun tilføjede tørt, at tidligere afslog Bibliothekerne i de Forenede Stater at tage imod Kvindestemmerets-Literatur, selv naar man tilbød dem det gratis. Nu baade bestilte og betalte de alt, hvad der udkom. — (Vedtoges.)

Præsidenten foreslog, at Smaaskrifter om Kvindestemmeretsspørgsmaalet skulde udgives af Alliancen og spredes Landene over. — (Vedtoges.)

Kassereren, Mrs. Stanton-Coit aflagde Beretning.

Kl. 2 begyndte de 10 Minutters Taler og — tiltrods for tillukkende Udflugter til Malerisamlinger, Museer, Skoler o. s. v. — var dog Pladserne ret tæt besat. Mrs. Magde Donohoe (Australien) aabnede Rækken af Beretninger fra de Lande, der ikke var repræsenterede paa Aftenprogrammet.

Hun talte om »den sidste Sejr, der var vundet i Viktoria, hvor Kvinder nu ogsaa havde faaet fuld politisk Frihed. I Australien stod nu enhver Stilling, selv Førsteministerens, aaben for Kvinder. Frk. Th. Daugaard (Danmark) talte om de Love, der var givet i det sidste Aar til Forbedring af Kvindens Stilling (særlig den ugifte Moders). Mrs. Rùthgen Hoitsema (Holland) gav en humoristisk Beskrivelse af Kvindernes Stilling i Holland, og Mme. Lénéide Mirowitch vakte den største Sympathi ved sin Omtale af de russiske Kvinders Frihedskamp. Side om Side med Mændene, sagde hun, protesterede de mod de mange Dødsstraffe; Regeringen sagde vel, at der nu var Ro og Orden i Landet, men Kendsgerningerne talte derimod. Henrettelserne var i stadig Tiltagen. Alene i Januar og Februar havde Antallet været 183. — Fru Gulli Petrini, Dr. phil. (Sverige), gav en interessant Beskrivelse af sine Agitationsrejser paa denne og hin Side af Polarkredsen, og Fru Betzy Kjeldsberg (Norge) talte om »6 Aars Erfaring i kommunalt Arbejde«.

Aftenmødet.

En Procession af arbejdende Kvinder afgik ved 7-Tiden fra Eccleston Place og fik en begejstret Modtagelse, da den, ca. 1000 Kvinder i Tallet, ved 8-Tiden marscherede ind paa Arenaen i Albert Hall.